

تاثیر به رسمیت شناخته شدن مذهب جعفری در قانون اساسی کشور افغانستان بر وحدت ملی

محل انتشار:

سي و هفتمين كنفرانس بين المللي وحدت اسلامي (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

صديقه محقق - استاد همكا رو دانش پژوه سطح چهار فقه خانواده ،مجمتع أموزش عالى بنتا لهدى ، جامعه المصط في العالميه ، قم ، ايران

خلاصه مقاله:

از جمله مهمترین مسائل سالهای اخیر کشور افغانستان، موضوع به رسمیت شناخته شدن مذهب جعفری در قانون اساسی این کشور است که این امر موجب خوشبینی هزاره ها نسبت به حکومتهای وقت گردیده و منجر به اتحاد و تقریب مذاهب شده است؛ چراکه در سالیان دراز قانون اساسی بر اساس مذهب حنفی تدوین میگردیده است و هزاره ها از حداقل حقوق برخوردار بودهاند، همین امر زمینه های نفاق و توطئه های دشمنان داخلی و خارجی را فراهم می آورد. هدف از این نوشتار تبیین تاثیر به رسمیت شناخته شدن مذهب جعفری در قانون اساسی کشور افغانستان بر وحدت ملی و وحدت با سایر جوامع اسلامی از منظر قرآن کریم است. پژوهش حاضر به روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع معتبر کتابخانه ای گردآوری شده است. نتایج به دست آمده نشان میدهد که قومیت هزاره بعنوان یکی از مهمترین قومیتهای کشور افغانستان نقش مهمیدر ایجاد وحدت ملی دارد. شاخصه های لازم برای ایجاد وحدت در جامعه افغانستان ازجمله؛ اعتصام به حبل ، حفظ ارزشها و اعتقادات یکدیگر، جلوگیری از اختلافات فرقه ای و مذهبی و... است و آثار مترتب بر وحدت ملی جامعه افغانستان بر دیگرجوامع اسلامی مواردی چون؛ ایجاد امت واحده اسلامی، حفظ امنیت، تقویت قوای دفاعی در برابر دشمن، ایجاد عدالت اجتماعی و... میباشد.

كلمات كليدى:

افغانستان، قرآن، هزاره، مذهب جعفرى، وحدت، تقريب مذاهب، امت واحده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1936102

